

E-mail omwonenden Doornseweg 29b – 26-10-2022

Geachte raadsleden,

De Raad van State heeft van vandaag uitspraak gedaan in de beroepszaak die we hebben ingesteld tegen de beslissing van 27 mei 2021 om ons bezwaar af te wijzen tegen het raadsbesluit van 10 december 2020 om de aanduiding 'camping toegestaan' bij Doornseweg 29b niet te verwijderen, terwijl in de toelichting van het bestemmingsplan Buurtschappen staat, dat dit wel dient te gebeuren na vertrek van de defensiepersoneelscamping aldaar.

Als argumentatie voor het raadsbesluit verwees de raad naar een raadsvoorstel waarin staat:

“Het college is echter niet meer bevoegd tot wijziging van de bestemming omdat deze wijzigingsbevoegdheid niet meer geldt. Op 14 november 2013 is voor het gebied de beheersverordening ‘Leusden en Achterveld actualisering bestemmingsplannen’ (hierna beheersverordening) vastgesteld. In deze beheersverordening zijn voor het terrein de regels en plankaart van het bestemmingsplan Buurtschappen uit 2003 van toepassing verklaard. De in dat bestemmingsplan opgenomen wijzigingsbevoegdheden, waaronder deze wijzigingsbevoegdheid, zijn daarbij evenwel uitdrukkelijk uitgesloten. Dit is gebeurd omdat het niet mogelijk is om in een beheersverordening een wijzigingsbevoegdheid voor het college op te nemen. In een bestemmingsplan kunnen wel wijzigingsbevoegdheden en uitwerkingsregels worden opgenomen, maar dit is niet mogelijk voor een beheersverordening. Het college is dus (sinds 2013) niet bevoegd om de bestemming te wijzigen en de aanduiding ‘camping toegestaan’ te verwijderen.”

En in de aanloop naar het raadsbesluit is op 19 november 2020 door twee gemeentelijke medewerkers en een externe jurist voor de raad een presentatie over de juridische aspecten verzorgd. Hierin wordt de raad dit meegedeeld:

“artikel 3.2 beheersverordening : wijzigingsbevoegdheden uit het bestemmingsplan Buurtschappen zijn uitgesloten; deze zijn in de beheersverordening niet van toepassing zijn verklaard.

De wijzigingsbevoegdheid uit artikel 10 lid 4 van het bestemmingsplan Buurtschappen geldt daardoor niet meer. Het College is dus niet bevoegd om de bestemming te wijzigen en de aanduiding ‘ camping toegestaan ’ te verwijderen. Het is ook niet mogelijk om in een beheersverordening een wijzigingsbevoegdheid voor het College op te nemen. In een bestemmingsplan kunnen wel wijzigingsbevoegdheden en uitwerkingsregels worden opgenomen (artikel 3.6 lid 1a en b Wro), maar dit is niet mogelijk voor een beheersverordening (artikel 3.38Wro).”

In de besluitvormende raadsvergadering hebben deze argumenten een doorslaggevende rol gespeeld bij het nemen van een besluit. Het gaat natuurlijk niet aan, dat een raad een college vraagt een bestemmingsplan te wijzigen, als dat college daar niet toe bevoegd is, ook al staat in de toelichting van het bestemmingsplan dat een dergelijke wijziging wel zou moeten plaatsvinden.

Ook de adviescommissie bezwaarschriften die de argumentatie heeft opgesteld voor de afwijzing van ons bezwaar tegen uw raadsbesluit op 27 mei 2021 is hier duidelijk over. Zij schrijft:

“Op 10 december jl. heeft de raad besloten niet mee te werken aan het verzoek voornoemd. Reden voor deze afwijzing is dat de wijzigingsbevoegdheid van artikel

10, vierde lid, van het bestemmingsplan Buurtschappen is komen te vervallen met inwerkingtreding van de Beheersverordening in 2013.”

De Raad van State heeft ons beroep vandaag ongegrond verklaard en tot onze grote verbazing wordt door de rechter het volgende gesteld:

“De Afdeling overweegt dat in het besluit van 27 mei 2021 geen toetsing aan de beheersverordening heeft plaatsgevonden. Het gaat hier niet om een mogelijke toepassing van de wijzigingsbevoegdheid.

Ook heeft de raad aan zijn besluit niet ten grondslag gelegd dat de wijzigingsbevoegdheid is vervallen.”

Waar gaat besturen en recht spreken nog over als een bestuursorgaan een besluit neemt op basis van een duidelijk argument en de hoogste bestuursrechter in ons land vervolgens beweert dat dat bestuursorgaan zijn besluit niet op dat argument heeft gebaseerd!

Overigens wordt dit argument door ons bestreden, maar de rechter wil geen uitspraak doen over de geldigheid van het argument, omdat het argument er niet toe zou doen.

In dit verband willen we ook een citaat onder de aandacht brengen uit de toelichting van een door D66 en SP voorgesteld amendement bij het raadsbesluit van 10 december 2020:

“gemeente heeft in de toelichting van het bestemmingsplan 2003 aangegeven dat de aanduiding: 'camping toegestaan' uit het bestemmingsplan zal worden verwijderd, zodra Vafamil stopt met de exploitatie van de camping [i.e. de defensiepersoneelscamping]. Hoewel de toelichting van het bestemmingsplan niet juridisch bindend is, is deze toezegging wel moreel bindend. De geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van het openbaar bestuur is een grote verantwoordelijkheid van de raad.

Doordat in 2014 een Beheersverordening de plaats heeft ingenomen van het betreffende bestemmingsplan, kan het college de bestemmingswijziging niet meer zelf uitvoeren. Dit ontslaat de gemeente er echter niet van om deze toezegging na te komen. Dit kan door de raad voor het betreffende gebied een nieuwe beheersverordening voor het betreffende gebied te laten vaststellen.”

Hoe denkt u als raadslid van Leusden over “de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van het openbaar bestuur”, nu een rechter over het belangrijkste argument, op grond waarvan het college u heeft willen overtuigen om voor het door hen voorgestelde raadsbesluit te stemmen, maar geen uitspraak doet, omdat u dat argument niet gebruikt zou hebben?

Op 14 april van dit jaar hebben wij u een verzoek tot toezichthouding gezonden en gevraagd uw college te houden aan de plannen, die door u zijn vastgesteld. De afhandeling van dit verzoekschrift heeft u, nota bene, *aan het college zelf* overgelaten en het college heeft ons laten weten niet op het verzoekschrift te willen reageren hangende de door ons ingestelde rechtszaken. U zult begrijpen dat een dergelijke behandeling niet bijdraagt aan het vernieuwen van de bestuurscultuur en het herstellen van het burgersvertrouwen!

Wat betreft de voorliggende uitspraak van de Raad van State stellen wij u voor zelf hoger beroep in te stellen, omdat de rechter klaarblijkelijk niet begrepen heeft hoe u tot uw raadsbesluit bent gekomen en een dergelijke uitspraak dus voor niemand bevredigend kan zijn. U kunt natuurlijk ook gewoon het heft in eigen hand nemen en alsnog wel zelf reageren op ons, hier weer bijgevoegde, verzoekschrift.

Met vriendelijke groet,
ook namens de bekende groep omwonenden,

Bijlage: Verzoekschrift tot toezichthouding aan de nieuwe gemeenteraad